

לא יחפור פרק שני בבא בתרא

כו א מיי פטור מהל' אכרה הל' ית סמנ עשין עד טושע ח"מ סי' רס סקיף ח: כו ב מיי שם פטור מהל' רוחם הלכה ו סמנ שם טושע שם: כה ג מיי פטור מהל' רוחם הלכה ו: הלכה ו: סב ד הרמז"ם שמשע זה וי"ש צ"מ: ע ה ו ד ה ט מיי פטור מהל' אכרה הל' ית סמנ עשין ענ טושע ח"מ סי' רס סקיף ח:

חזין לחמשים אמה הרי הוא של מוצאו. דלולין דמר רובא דעלמא ואפי' למ"ד אין הולכין בממון אחר הרוב היינו במקום (1) שהוא מנוחק אבל הכא דליכא חזקה דממונא אזלינן דמר רובא וא"ת דפרק אלו מציאות (ב"מ דף קד. כד. וס) לרבנן דרבי שמעון בן אלעזר דלמרי אפילו צעיר שרובה כותים חייב להכריז דבר שיש בו סימן ואמאי לא אזלינן דמר רובא כיון דליכא חזקה דממונא (2) ו"ל דמקנת חכמים היא כדי לקיים מצות השבת אכירה כיון דיכול להתברר ע"י הכרזה אם היא של ישראל וישראל נמי לא מייאש דמסיק אדעמיה דלמא משכח ישראל ויכריז: **רוב** וקרוב ה"ך אחר הרוב. וא"ת מאי קא משמע לן ממתנתא היא (כפוזת דף טו.) ט' נחיות כולן מוכרות דמר שחוטא ואחת מוכרת דמר נביאה [וכו'] ובממלא ה"ך אחר הרוב משמע אפי' נמלא חזק לחנות המוכרת נביאה ומיך ר"י דר מרדכי דאי ממתנתא הוה אמנא כגון דאין דלמות מדינה נעולות (3) דאיכא מרי רובי קמ"ל רבי חנינא דאפילו דלמות מדינה נעולות ליה לא אלא חד רובא ור' זירא דפריך ליה ב' סמון דע"ג דר' זירא נמי אית ליה לקמן אפילו דלמות מדינה נעולות היינו דמר דשני ליה דקיבלה דאם כן מאי פריך ליה מקרא תיקשי ליה אמתינתא דמשע נחיות ואפילו חוקמה כשאין דלמות מדינה נעולות ולא אלא מדרבנן דזענין גזירה כדלמך בסוף פ"ק דכתובות

מתני' ניפול הנמצא בתוך חמשים אמה הרי הוא של בעל השוכך חוץ מחמשים אמה הרי הוא של מוצאו נמצא בין שני שוככות קרוב לזה שלו קרוב לזה שלו מחצה על מחצה שניהם יחלקו: **גמ'** (6) אמר רבי חנינא רוב וקרוב הולכין אחר הרוב ואע"ג דרובא דאורייתא וקורבא דאורייתא אפילו הכי רובא עדיף מתיב רבי זירא ויהיה העיר הקרובה אל החלל ואע"ג דאיכא אחריתי דנפישא מינה דברליכא וליזיל בתר רובא דעלמא דביושבתי בין ההרים תנן ניפול הנמצא בתוך חמשים אמה הרי הוא של בעל השוכך ואף על גב דאיכא אחריתי דנפיש מיניה דברליכא אי הכי אימא סיפא חוץ מחמשים אמה הרי הוא של מוצאו ואי (6) דליכא ודאי מההוא נפל הכא במאי עסקינן ובמדרה (7) דאמר רב עוקבא בר חמא יכל המדרה אין מדרה יותר מנ' בעי ר' ירמיה רגלו אחת בתוך נ' אמה ורגלו אחת חוץ מחמשים אמה מהו (8) ועל דא אפקוהו לרבי ירמיה מבי מדרשא תא שמע נמצא בין שני שוככות קרוב לזה שלו וקרוב לזה שלו ואף על גב דחד מינייהו נפיש מחבריה ה"כא במאי עסקינן ששניהן שוין וליזיל בתר רובא דעלמא (9) הכא במאי עסקינן בשביל

מתני' ניפול. גזול: הנמצא בתוך חמשים אמה. של שוכך: נמצא בין שני שוככות. בתוך חמשים לשניהן: גמ' רוב וקרוב. אם בא דבר לפנינו ויש בו להלך אחר הרוב והוא כך ואם חלף בו אחר הקרוב אינו כך הלך בו אחר הרוב ואע"ג דתרויהו דלורייתא רובא דאורייתא דכתיב אחר רבים להטות (שמות כג) וקורבא דאורייתא דכתיב והיה העיר הקרובה וגו': ואע"ג דאיכא אחרים. שחוקה ממנו שגדולה ממנה ברוב עס: דליתא. שחוקה מזו שגדולה ממנה אלא כולן שוות: בין הרים. שאין דרך רוחמים לבא ממקומו אחרים לכאן: לאו אע"ג דאיכא אחרים. חוץ לחמשים אמה דנפיש מהאי: אימא סיפא כו'. הוא הדין דהוה מצי למיפך נמי לזיל בתר רובא דעלמא אלא דאית ליה פירכא דעדיפא (10): הכא צמאי עסקינן. כולה מתניתין ממרנא במדרה בגזול שאינו יכול לעוף אלא דידיו מעט מעט הלך תוך חמשים אמה של צעל השוכך ואף על גב דאיכא אחרים (11) דנפיש דכל המדרה אינו מדרה יותר מחמשים וחזן של חמשים של מוצאו כיון דאין מדרה יותר מחמשים זה ילא חזן לני נפק ליה ממורת מדרה וקם ליה בתורת מפרים ואיכא למיזל ציה בתר רובא דעלמא: ועל דא אפקוהו. שהיה מטריח עליהם: ולזיל בתר רובא דעלמא. וליהוי של מוצאו דקא ס"ד דנמנא בין שמי שוככות אחזן לחמשים אמה נמי קאי דנפיק ליה ממורת מדרה: צצציל

תורה אור השלם

1 תורה העיר הקרובה אל החלל ולקחו וקני העיר והוא עגלת בקר אשר לא עבד בה אשר לא משקה בעל. דברים כא ג

הגהות הב"ח

(א) גמ' ואי בדליכא ודאי: (ב) שם יומר מני אמה צני ר': (ג) שם על דא אפקוהו לר' ירמיה. י"ב ע"י כפ' וגו שפוט סוף דף קס"ה דעל ידי משעה עיילתו לני ירמיה: (ד) רש"י ד"ה אימא וכו' דעדיפא מינה ה"ש: (ה) ר"ה הכא צמאי וכו' ואפי' דאיכא אחרים חוץ לחמשים אמה דנפיש: (ו) ה"ס ד"ה חזן וכו' היינו במקום שהאחר מוחזק:

מוסף רש"י

רוב וקרוב. אם בא מצד נפיש ויש לחנות דבר הקרוב לו להמיר או לאמיר, ויש לחנות אחר הרוב לענין אחר מלך קרוב. הלך אחר הרוב (ב"ב צ"ג.)

מוסף תוספות

א. ואפילו יודע המוצא דמישראל נפל מ"מ מתיאשי הבעלים וכו' [ד]יחשוב המוצא דמרב גרם נפל. ט"ס ה"ל"ש צ"מ כו. ב. אבל ניפול הנמצא אין בו סימן וא"א לחזורי לבעלים. ש. ג. ורוב הנכסין הוו ישראל. ט"ס י"ד. והאגופא פשטא, אלא משום ירישא קטא לה, וטיפיקו אסור משום דהוה ליה קבוע. ירמיה. ה. משום דכתיב לשבטך וירושלים לא נתחלקה לשבטים. ירמיה. ו. וזויל בתר רובא דעלמא. ש. ז. [ח]מון שנמצא בשביל מיוחד שאין רגליין בו אלא בני ירושלים. ש. ח. ועל דרך הרוב אין יצאין חוץ מחמשים אמה. טש"ז. ט. אחר אלא זה. תוספות י"ד. אי מבני העיר כו. מעוברי דרכים. טש"ז. יא. דאזלינן בתר רובא דעלמא. ש. יב. [ו]אפקוהו משום דאמר מילתא דלא אפשר. טש"ז. יג. ועין ירמיה. יד. וקישא זו ראשונה אינה עיקר. טש"ז. יו. דהא היכא דליכא קורבא כלל ע"כ אזלינן בתר רובא דרובא דאורייתא. ש.

(א) נראה דל"ל ואם איכא שוכך אחר חזקו מהו זה בו הכרזה יותר מה הולכין אחריו וכו'.